

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนประถมฐานบินกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 1 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 252 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนประถมฐานบินกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 42 คน รวมเป็น 84 คน โดยเลือกแบบกลุ่ม (Cluster) เนื่องจากทางโรงเรียนมีการจัดห้องเรียนแบบอิสระความสามารถของนักเรียนซึ่งเชื่อได้ว่านักเรียนแต่ละห้องมีผลการเรียนเท่าเทียมกัน

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

1. สํารวจจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด มี 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 42 คน รวมทั้งสิ้น 252 คน
2. จับฉลากเพื่อคัดห้องเรียนมาสองห้อง
 - 2.1 คือ ห้อง ป. 5/1 และ ป. 5/5
3. จับฉลากว่าห้องใดใช้เป็นกลุ่มควบคุมและห้องใดใช้เป็นกลุ่มทดลอง
 - 3.1 ห้อง ป. 5/5 เป็นกลุ่มทดลอง
 - 3.2 ห้อง ป. 5/1 เป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่อง บทประยุกต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 18 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง บทประยุกต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 18 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ
4. แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4 MAT จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง บทประยุกต์ จากหนังสือคู่มือครูสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ ป.5 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ
 - 1.3 กำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วเรียบเรียงเป็น โครงการสอนได้ดังนี้

โครงการสอน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง บทประยุกต์

หาคำตอบ โจทย์ปัญหาการคูณและการหาร (บัญญัติไตรยางศ์) ที่มีผลลัพธ์เป็นจำนวนนับ และหาค่าของร้อยละกับเศษส่วน ร้อยละกับทศนิยม เปรียบเทียบเศษส่วน ทศนิยม ร้อยละ ร้อยละของจำนวนนับและหาคำตอบ โจทย์ปัญหาหรร้อยละที่มีผลลัพธ์เป็นจำนวนนับได้

เนื้อหา เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลาเรียนทั้งหมด 20 ชั่วโมง

สอบก่อนเรียน	1 ชั่วโมง
การคูณ การหารและเศษส่วน	2 ชั่วโมง
1. โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการคูณและการหาร	2 ชั่วโมง
2. เศษส่วนกับร้อยละ	1 ชั่วโมง

3. การเขียนเศษส่วน (ที่มีตัวส่วนหาร 100 ลงตัว) ในรูปร้อยละ	1 ชั่วโมง
4. ทศนิยมกับร้อยละ	2 ชั่วโมง
5. ร้อยละของจำนวนนับ	1 ชั่วโมง
6. โจทย์ปัญหา ร้อยละ	2 ชั่วโมง
7. การลดราคา	1 ชั่วโมง
8. กำไร ขาดทุน	1 ชั่วโมง
9. การหาคำไร ขาดทุนและราคาขายจากทุน	2 ชั่วโมง
10. การหาคำไร ขาดทุนและราคาซื้อ (ทุน) จากราคาขาย	2 ชั่วโมง
11. การหาร้อยละ	1 ชั่วโมง
สอบหลังเรียน	1 ชั่วโมง

หมายเหตุ 1 ชั่วโมง: 1 แผนการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

- เมื่อกำหนดโจทย์เกี่ยวกับการคูณและการหารให้สามารถนำหลักเกณฑ์ของเศษส่วนไปใช้ในการหาคำตอบได้
- เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการคูณและการหารให้สามารถหาคำตอบและแสดงวิธีทำได้
- เมื่อกำหนดเศษส่วนที่มีตัวส่วนเป็น 100 ให้สามารถเขียนในรูปร้อยละได้
- เมื่อกำหนดร้อยละ เปอร์เซ็นต์ (%) ให้สามารถเขียนในรูปเศษส่วนได้
- เมื่อกำหนดเศษส่วนที่มีตัวส่วนเป็นตัวประกอบของ 100 ให้สามารถเขียนในรูปร้อยละ หรือเปอร์เซ็นต์ (%) ได้
- เมื่อกำหนด ร้อยละ เปอร์เซ็นต์ (%) ให้สามารถเขียนในรูปทศนิยมสองตำแหน่งได้
- เมื่อกำหนดทศนิยมไม่เกินสองตำแหน่งให้สามารถเขียนในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ได้
- เมื่อกำหนดเศษส่วนของจำนวนนับและค่าร้อยละ เปอร์เซ็นต์ (%) ของจำนวนนับให้สามารถหาคำตอบได้
- เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับร้อยละให้สามารถแสดงวิธีทำและหาคำตอบได้
- เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับลดราคาให้สามารถแสดงวิธีทำและหาคำตอบได้
- เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับกำไร ขาดทุนให้สามารถแสดงวิธีทำและหาคำตอบได้
- เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับกำไร ขาดทุนและราคาขายจากทุนให้แสดงวิธีทำ

และหาคำตอบได้

13. เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการหากำไร ขาดทุนและราคาซื้อ (ทุน) จากราคาขาย ให้สามารถแสดงวิธีทำและหาคำตอบได้

14. เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการหาร้อยละให้สามารถแสดงวิธีทำและหาคำตอบได้

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเป็นไปตามขั้นตอนการสอนแบบ 4 MAT จำนวน 18 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 18 คาบ คาบละ 60 นาที มีข้อกำหนดดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 2
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 2
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 3, 4
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 5
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 4, 5
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 6, 7
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 8
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 9
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 9
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 10
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 11
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 12
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 12
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 13
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 17 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 13
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 18 ใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 14

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ 4 MAT ที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับแก้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณา ซึ่งมีรายชื่อดังนี้ ดร.อรรณพ เรืองบุรพ สิกขานิเทศก์ 8 สำนักงานการศึกษาอังกูทอง,

ดร.อาพันธ์ชนิด เจนจิต มหาวิทยาลัยบูรพา, ดร.ชวิศ จิตวิจารณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ดร.ยิ่ง กิรติบุรณะ อดีตหัวหน้าฝ่ายศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน, อาจารย์บุญฤทธิ์ อรุณมาศ นักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 4 ปทุมธานี ซึ่งพิจารณาแล้วให้คำแนะนำดังนี้ ให้เพิ่มรายละเอียดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้น โดยเขียนให้ชัดเจนขึ้น แก้ไขภาษาที่โฉบความรู้ โบบงาน ให้มีความชัดเจนขึ้น และปรับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจำนวน 1 แผนไปทดลองสอน (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ของโรงเรียนประถมฐานบิน กำแพงแสน เพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับปรุงกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ให้มีความเหมาะสมกับเวลาของการสอนในแต่ละชั่วโมงเรียน

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้ จากคู่มือครู กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 กำหนดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และ โครงการสอน เช่นเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับแก้

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบพิจารณา ซึ่งมีรายชื่อดังนี้ ดร.อรรถพล เรืองบุรพ ศึกษานิเทศก์ 8 สำนักงานการศึกษาอังกาทอง, ดร.อาพันธ์ชนิด เจนจิต มหาวิทยาลัยบูรพา, ดร.ชวิศ จิตวิจารณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ดร.ยิ่ง กิรติบุรณะ อดีตหัวหน้าฝ่ายศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน, อาจารย์บุญฤทธิ์ อรุณมาศ นักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 4 ปทุมธานี ซึ่งพิจารณาแล้วให้คำแนะนำดังนี้ ให้เพิ่มรายละเอียดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้น โดยเขียนให้ชัดเจนขึ้น และปรับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจำนวน 1 แผนไปทดลองสอน

(Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ของโรงเรียนประถมฐานบิน
กำแพงแสน จำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยปรับปรุง
กิจกรรมในแต่ละขั้นตอนให้มีความเหมาะสมกับเวลาของการสอนในแต่ละชั่วโมงเรียน

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ มีลำดับขั้นการสร้างและ
หาคุณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบ เทคนิคการเขียนข้อสอบ จากหนังสือ
การวัดผลทางการศึกษาและหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 วิเคราะห์จำนวนข้อทดสอบ โดยพิจารณาจากความสำคัญของจุดประสงค์
การเรียนรู้ เรื่อง บทประยุกต์ เป็นรายจุดประสงค์ ดังนี้

ตารางที่ 2 การกำหนดจำนวนข้อสอบ

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ
ข้อที่ 1	2
ข้อที่ 2	4
ข้อที่ 3	2
ข้อที่ 4	2
ข้อที่ 5	2
ข้อที่ 6	3
ข้อที่ 7	2
ข้อที่ 8	2
ข้อที่ 9	3
ข้อที่ 10	2
ข้อที่ 11	2
ข้อที่ 12	4
ข้อที่ 13	4
ข้อที่ 14	4
รวม	38 ข้อ

3.3 สร้างแบบทดสอบจำนวน 38 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งมีวิธีการตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.4 นำแบบทดสอบเสนอต่อประธาน กรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบพิจารณา ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จุดประสงค์ ภาษาและความเหมาะสมของข้อความ แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.5 นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายนาม ดังนี้ ดร.อรรถพล เรืองบุรพ ศึกษาพิเศษ 8 สำนักงานการศึกษาอังกษทอง, ดร.อาพันธ์ชนิด เจนจิต มหาวิทยาลัยบูรพา, ดร.ชวิศ จิตวิจารณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ดร.ยิ่ง กิรติบุรณะ อดีตหัวหน้าฝ่ายศึกษานิสเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน, อาจารย์บุญฤทธิ์ อรุณมานักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 4 ปทุมธานี

ตรวจพิจารณาด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จุดประสงค์ ภาษาและความเหมาะสมของตัวเลือก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.6 นำแบบทดสอบที่ได้คืนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน + 1 สำหรับข้อสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้

จากนั้นเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่ามีข้อสอบที่ต้องปรับปรุง มีทั้งหมด 4 ข้อ คือ ข้อ 26, 31, 33, 34

3.7 นำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมฐานบินกำแพงแสน จำนวน 40 คน

3.8 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน ใช้เกณฑ์ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน หลังจากนั้นใช้เทคนิค 27 % แบ่งกลุ่มสูง (11 คน) และกลุ่มต่ำ (11 คน) แล้ววิเคราะห์เป็นรายข้อ หาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ปรากฏว่ามีข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 1, 21, 33, 34, 37, 38 จากนั้นคัดเลือกข้อทดสอบที่ใช้ได้จำนวน 32 ข้อ (มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.31-0.77 มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.27-0.73) เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น

3.9 นำแบบทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยสูตร KR-20 ของ คูคอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84

4. แบบวัดเจตคติ เป็นแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) ชนิด 5 ระดับความคิดเห็น ซึ่งมี

ลำดับขั้นการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

4.1 ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบ เทคนิคการเขียนข้อสอบ การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

4.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อวัดวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แล้วสร้างข้อความให้ครอบคลุมเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยมีข้อความที่เป็นไปในทางบวกและทางลบ จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

กรณี 1 ข้อความที่มีความหมายในทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

กรณี 2 ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

และใช้เกณฑ์แปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 24) เป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากแบบวัดเจตคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายความว่า	มีเจตคติทางบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายความว่า	มีเจตคติทางบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายความว่า	มีเจตคติทางบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายความว่า	มีเจตคติทางบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า มีเจตคติทางบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่สร้าง เสนอต่อประธาน กรรมการ
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบพิจารณาถึงความเหมาะสมของข้อความ แล้วปรับปรุงแก้ไข
ข้อบกพร่อง

4.4 นำแบบวัดเจตคติที่ปรับแก้แล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายนาม
ดังนี้ ดร.อรรถพล เรืองบุรพ ศึกษานิเทศก์ 8 สำนักงานการศึกษาอังกูทอง, ดร.อาพันธ์ชนิต เจนจิต
มหาวิทยาลัยบูรพา, ดร.ชวิศ จิตวิจารณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ดร.ยิ่ง กิรติบุรณะ อดีต
หัวหน้าฝ่ายศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน, อาจารย์บุญทิว อรุณมาศ นักวิชาการศึกษา
8 ว. สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 4 ปทุมธานี

ตรวจสอบพิจารณาถึงความเหมาะสมของข้อความ เพื่อนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน + 1 สำหรับข้อสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 1 สำหรับข้อสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้

จากนั้นเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่ามีข้อสอบที่ต้อง
ปรับปรุง มีทั้งหมด 7 ข้อ คือ ข้อ 4, 8, 10, 23, 24, 36, 40

4.5 นำแบบวัดเจตคติที่ได้และผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out)
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษาฐานบินกำแพงแสนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 40 คน หลังจากนั้นนำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้ว
วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อความ โดยใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและ
กลุ่มต่ำ แล้วนำไปหาค่า t โดยค่า t ที่ใช้ได้มีค่าตั้งแต่ 1.72 ขึ้นไป ข้อความที่ตัดออกมี 10 ข้อ คือ
ข้อ 4, 10, 12, 13, 18, 20, 21, 24, 36, 37 จากนั้นคัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง 2.30- 6.54 แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น

4.6 นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์มาหาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีหาสัมประสิทธิ์
แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ผลปรากฏว่า แบบวัดเจตคติ มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.71

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามแบบแผนการทดลองแบบ

NonRandomized Control – Group Pretest – Posttest Design (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536, หน้า 219) เหตุผลที่ต้องใช้แบบแผนการทดลองแบบนี้เพื่อเป็นการควบคุมตัวแปรภายนอก เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถสุ่มนักเรียนเข้ารับการทดลองแบบรายบุคคลได้ มีรูปแบบดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂
C	T ₁	-	T ₂

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

C หมายถึง กลุ่มควบคุม

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

X หมายถึง การสอนแบบ 4 MAT

- หมายถึง การสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบวัดเจตคติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วบันทึกผลการสอบเก็บไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล
- ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกัน และมีกำหนดระยะเวลาเท่ากัน โดยมีเงื่อนไขว่าในกลุ่มทดลองใช้การสอนแบบ 4 MAT และกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ

ตารางที่ 4 แสดงกำหนดคาบเวลาการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

วัน	เวลา	
	8.30 – 9.30	10.30 – 11.30
วันจันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
วันอังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
วันพุธ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
วันพฤหัสบดี	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
วันศุกร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม

3. เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้งสองกลุ่มแล้วเสร็จ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบวัดเจตคติซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน มาใช้ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. ตรวจสอบผลการทดสอบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง กับ กลุ่มควบคุมโดยใช้สูตร t-test ในรูปผลต่างของคะแนน (Difference Score)
2. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มทดลอง กับ กลุ่มควบคุมโดยใช้สูตร t-test ในรูปผลต่างของคะแนน (Difference Score)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณโดยสูตร(ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249)

$$Ioc = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ Ioc แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2524, หน้า 238) คำนวณจากสูตร

$$P = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่าย
	R_H	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกของกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกของกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนคนทั้งหมดของกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนคนทั้งหมดของกลุ่มต่ำ

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2524, หน้า 238) คำนวณจากสูตร

$$D = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ	D	แทน	อำนาจจำแนก
	R_H	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกของกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกของกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนคนทั้งหมดของกลุ่มสูง

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสูตร KR-20 ของ คูคอร์ด ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 198)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ คือ $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือเท่ากับ $1 - p$
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

1.5 หาค่าอำนาจจำแนกของ แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H}{n_H} + \frac{S^2_L}{n_L}}}$$

เมื่อ t	คือ	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
\bar{X}_H	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
\bar{X}_L	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S^2_H	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S^2_L	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

1.6 หากค่าเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

$$\alpha = \frac{n}{n+1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือวัดทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 คะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ความแปรปรวนของคะแนนคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ,

2538, หน้า 77)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2	แทน	ค่าแปรปรวนของคะแนน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สูตร t-test ในรูปผลต่างของคะแนน (Difference Score) คำนวณจากสูตร (Scott & Wertheimer, 1962, p. 264)

$$t = \frac{MD_2 - MD_1}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{SD_1^2}{n_1} + \frac{SD_2^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t-Distribution
MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังเรียนกับก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง
MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังเรียนกับก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม
$S_{MD_1 - MD_2}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2
S_D^2	แทน	ความแปรปรวนร่วมของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังเรียนกับก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
D_1	แทน	ผลต่างของคะแนนระหว่างการทดสอบหลังเรียนกับก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง

D_2	แทน	ผลต่างของคะแนนระหว่างการทดสอบหลัง การเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม
ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างจาก การเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่าง คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับ หลังเรียน
ΣD^2	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจาก การเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่าง คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University